

HYGG & HOYR

Fríggjadagur 15. okt.

Málrøkt og málteigar

Jákup Mørk

Ein av nýggju tættunum, sum útvarpið nú hevur tikið upp, er at senda tann sonevnda málteigin. Málteigurin verður sendir 5 ferðir um vikuna, sum eitt ískoyti til morgunsendingina í útvarpinum.

Tað er málnevndin, sum skipar fyri hesum nýggja innslagi í útvarpinum. Vit hava hitt skrivaran í nevndini, Marius Staksberg, og spurt hann, hví tey hava valt at taka hetta stigð.

Marius svarar, at tað sum so ikki er málnevndin, sum hevur tikið stig til hetta, men at leiðslan í

Jógvan í Lon Jacobsen,
formáður í málnevndini

útvarpinum vendi sær til teirra, og spurdi seg fyri, um tey høvdu hug til at vera við til at gera eina slíka sending.

Nakað síðani var sendingin ella sendingastubbin »orð og mál« at hoyra í útvarpinum um morgnarnar. Málteigurin er ein líkandi sending, men innihaldið er tó ikki heilt tað sama. Ætlanin við málteiginum er fyrst og fremst, at vera leiðbeinandi fyri teirra, sum fáast við føroyska málið. Ætlanin er at viðgera eitt evni hvørja ferð, men orsakað av knøppu tíðini, verður sjálvandi ikki møguleiki at gera eina gjølluga lýsing av evninum.

Vónin hjá málnevndini er tó sjálvandi, at teigurin kann vera við til at bota um málburðin hjá okkum føroyingum, samstundis sum tey vóna, at tætturin í ávisum forum kann vera til hjálpar hjá teimum, sum kanska onkuntið ivast í, hvussu eitt ávist orð skal viðgerast málsliga.

Málnevndin og útvarpið hava ikki gjørt nakra fasta avtalu um málteigin, men fyrst verður tætturin at hoyra hetta vetrarskeiðið. Hvat síðani hendir er ikki fastlagt.

Útsjón - um loftmiðlarnar okkara

At velja til og frá úr skránni

Sum inngangur til fjölmiðlaummæli fyri farnu viku skal ummælarin gera vart við, at hann í sínum gerandisyrki illa fær lurtað eftir útvarpi, tíans heldur hugt at sjónvarpi, men at hann kortini eftir forimuni sum alment forvitin persónur roynir at fylgja við um kvöldarnar og ikki minst í vikuskiftunum.

Tó liggur tað heldur frægari fyri at lurta eftir útvarpi, meðan ein í fritíðini fjarar við okkurt handaligt. Í so máta er sjónvarpið meira bundisligt og verður tíanverri oftari forstomt.

Útvarpið hevur við síni drúgvu og fjølbroyttu vetrarskrá hesa ferð spilað seg serliga út at gera viðkomandi barnasendingar. Har er nakað fyri bæði yngri og eldri børn, men best dæmar mær tó sendingarnar hjá Jonnu og Katrinu fyri eldri børn, serliga tær fyrrapart leygardagar, sum eg havi best høvi at lurta eftir og gjarna geri tað. Tær hava higartil tikið so viðkomandi evni upp sum happing, tannarøkt og lús, og hava dugað væl at spurt bæði børn og fakfólk.

Eisini er tað fráligt og avvekslandi tiltak hjá teimum at fara út á bygð og lata bygðabørn sjálv siga frá sínum gerandisdegi í heimbygdini.

Síðsøguliga marathonsendingin »Meðan lotur líða« hjá Mariannu Debes Dahl, fyribils hin 22 í røðini, er innihaldsliga heilt í lagi - tað eru jú fróðarfólk burturav, bæði Marianna sjálv og tey gomlu lutlakandi, men tað er also okkurt galið við

sjálvum framburðinum og forinum. Innihaldið kemur onkursvegna ov illa og ov óklárt fram, minnir um túnatos og passiar, og tú krevur at lurta so ógíliga væl eftir, skalt tú fáa nóg mikið burturúr. Tað er stórt spell, og kanska vóru sendingarnar betur farnar í sjónvarpinum, har eisini eyguni vóru at styðja seg til.

Morgunbitarnir í útvarpinum hava mangan verið frægastu klípin á degnum, helst spell at so mong í sínum dagsverki eru forðað í at lurta eftir hendan tíman. Tí átti útvarpið eins og áður at endursent teir frægastu morgunbitarnar saman við aftandrekkanum á kvöldi, men sum við øllum øðrum við neyðugari frammanundanlýsing, so tað ber til hjá fólki at velja til og frá.

Annars kennist tað mær sum ein himmalskur lætti, nú bert ein morgunvertur er, harav sendingin gerst breiðari og ikki sum í summar við hasum fjasutu makkaraportunum við sínámillum mæni og »small-talk«.

So fantastiskt og nýskapandi var Atlantic Radio nú heldur ikki, at tað nýttist útvarpinum í stóran stíl at apa sær eftir teimum, og forrestin so sakni eg ikki tað stóra Atlantic Radio, nú bara handan ólonta tónleika-teldan mjárrar døgnið runt. Tó plagi eg við forvitni at lurta eftir Rhema-motinum sunnukvöldini.

Næstseinasta sunnudag hoyrði eg fyrrapartin frálika prestin Marit Kjærbo útleggja dagsins tekst, seinnapartin sendi útvarpið góðar prædikur úr Zarepta, og sum rosinan í pylsuendanum fekst dansk gestaupptrakkan í Rhema ígjøgnum Atlantic Radio. Jú, vissuliga hevðu

gleðiðskapurin her á landi fjølbroyttar møguleikar og her býðst sanniliga nakað fyri ein og hvønn smakk! - og kanska gott tað sama.

Um vikuskiftið var so landsdystur á skránni, og hóast okkara fótboldsmenn enn einaferð vóru í so stuttir og beint við síðuna av, var útvarpið sum vant á blettinum. Teir eru knáir, Jógvan Arge og nú eisini Súi Merkstein. Teir vinna so hvønn einasta dyst og gera sjálvt tap til sigur. Teirra avrik er mentan og helst eisini list við.

Av føroyskt framleiddum sjónvarpsendingum man hesa vikuna sendingin hjá Zachari Hammer um, tá vágamenn vóru í Kvívíksskorð eftir einabúgvunum, skara framúr.

Spennandi søga og ferð, men so sanniliga eisini heilt fantastiskar náttúrulýsingar, sum Zacharis er ein sannur meistari í at gera og borðreiða fyri okkum sofunáttúruelskarum, hóast skaparin sjálvur eigur fortreytirnar og fundamentið fyri vakurleikanum.

Er hetta ikki list og mentan, so skilji eg púrt einki. Tískil havi eg ongantið fatað, at eitt nú Zacharis fyri sínar náttúrulýsingar og Jógvan Arge fyri sínar síðsøguligu sendingar og annað gott ikki longu hava verið í uppskoti at fáa alment herðaklapp, tað veri seg M. A. Jacobsens ella Mentunarvirðisløn landsins. Gaman í er tað teirra lonta gerandisarbeði, men kortini!

Í vetrarskránum hjá báðum fjölmiðlunum er sum nakað nýtt hesa ferð føroyskar endursendingar, bæði gamlar V4 og í SvF Bestubitar, sum væl tola endurtøku og óivað fanga heilt væl hjá tilkomnum fólki.

Eyðun Joensen,
sálarfrøðingur,
skrivar

Endursendingar geva eisini fólki eina greiða ábending um, hvussu nógv miðlarnir hava tikið seg fram á tí tekniliga okinum. Dagsins ljóð, myndir og klipp eru vorðin meira tekniskt frakomin.

At ummæla annars fastar sjónvarpssendingar so sum Dag og viku, Innskot, Krosskast, Grannar okkara og t.d. sjónvarpslæknar mátti verið óneyðugt - tað kunnu og eiga øll at unna sær stundir at fylgja við í. Men, men, hasin doktorin, hann er also knáur, og ótrúligt sum hann fær nógv á skafti upp á stutta tíð. Soleiðis skal tað bera gerast, og nærmastir hjá okkum at megna slíkt munnu Rólantsson og Sofus bíldoktorin vera í útvarpsins »Ferð og ferðslu«.

Hygga síggj um ikki hetta vikuummælið frá tilkomnum manni kom at snúgva seg mest um síðsøgu, náttúrulýsing og endurminning, og kundi tað bent á, at blaðið eina aðru ferð eisini fekk sær eitt skilagott barn, ungmenni og pensionist við upp í ummælahópin afturat okkum um miðjan aldur.

Útsjón

Oddvør Johansen, Steintór Rasmussen, Annika Joensen og Eyðun Joensen skiftast um at skriva Útsjón